

बाधमे ज्ञानान्वयमेव मन्युना धैर्ये मीढे ऋचीयम 6,46,4. अस्ति कलशां
अभि मीढे सतिर्न वाङ्मयः 9,106,12. 107,11. = धन NAIGH. 2, 10. Der
Form nach zu मीढु gehörig. — Vgl. अज्ञ°, देव°, दि°, पुरु°, सु°, स्व-
मीढे.

मीढुष (von मीढुम्) m. N. pr. eines Sohnes des Indra von der Pau-
lomi Bhāg. P. 6,18,6. — Vgl. देव°.

मीढुष्टम s. u. मीढुम्.

मीढुम् (nach den Grammatikern partic. perf. von 1. मीढु) P. 6,1,12.
Vop. 26, 135. मीढुसम्, मीढुषे, मीढुष्ठे, voc. ved. मीढुम् P. 8,3,1, Sch.
1) adj. a) etwa spendend, freigebig: (अग्निः) मीढुम् अस्माकं बभूयात् RV.
1,27,2. प्रति प्र याहीन्द्र मीढुष्ठे नृन् 169,6. 173,12. यथा नो मीढु-
न्स्तवति सखा तव 2,24,1. 8,23,14. आदित्य AV. 13,2,1. Unter den Göt-
tern führen dieses Beiwort vorzugsweise Rudra (Çiva) RV. 1,114,3.
122,1. 2,33,14. MBh. 3,1628. 7,9524. 14,195. HARIV. 14880. Bhāg. P. 3,
14,34. 4,7,7. 24,43. 8,7,45. superl. मीढुष्ठम, मीढुष्टम RV. 1,43,1.
VS. 16,11. 29. Bhāg. P. 4,7,6. Agni RV. 2,8,1. 3,16,3. 4,5,1. auch Va-
ruṇa 1,36,6. 7,86,7. 88,1. Mitra 4,3,5. Vishṇu 1,55,4. 7,40,5. Par-
ḡanja 102,1. Indra TBh. 3,1,2. — b) gut befruchtend (= रेतःसेत्तु
Schol.), von einem Bocke Bhāg. P. 9,19,5. — 2) m. N. pr. eines Soh-
nes des Dakṣha Bhāg. P. 9,2,19.

मीने UNĀDIS. 3,3,1 m. a) Fisch AK. 1,2,2,17. TRIK. 1,2,16. 3,3,251.
H. 1343. an. 2,279. MED. n. 13. HALĀJ. 3,35. VIÇVA bei UGĒVAL. zu URĀ-
DIS. 3,3. M. 11,68. MBh. 1,2388. 3,12248. R. 1,44,23. 2,40,34. 3,68,7.
5,28,13. SUÇR. 2,2,20. 364,2. RAGH. 1,73. RT. 1,20. MERGH. 93. Spr. 699.
973. 2234. 4723. VARĀH. BRH. S. 87,7. KATHĀS. 60,85. केशव धृतमीनश-
रीरे Git. 1,5. Bhāg. P. 3,2,8. °पुच्छ VARĀH. BRH. S. 68,45. °युग zwei in
einander geschlungene Fische (eine bekannte Figur) 44. °द्वय Bhāg. P.
3,28,30. Der Fisch ist Kāma's Attribut H. 229. Am Ende eines adj.
comp. f. स्त्री MBh. 6,4715. 16,140. HARIV. 13815. RĀĒA-TAR. 3,94. — b)
sg. die Fische im Thierkreise TRIK. 3,3,251. H. 116, Sch. H. an. MED.
VIÇVA a. a. O. WEBER, NaX. 2,358. ĠJOT. 21. R. 1,49,8 (18,15 ed. Bomb.).
VARĀH. BRH. 4,18. 23,1. 26,6. 27,35. MĀRK. P. 38,79. Verz. d. Oxf. H.
97, b, 32. अयोऽन्यपुच्छभिमुखं हि मीनो मत्स्यद्वयम् ÇĀPATI in Z. f. d.
K. d. M. 3, 389. °युग VARĀH. BRH. 26,6. — c) N. pr. eines Joga-Leh-
rers (= मीननाथ) Verz. d. Oxf. H. 101, a, 34. 233, b, 39 (Verz. d. B. H.
No. 647. HALL 16). — 2) f. स्त्री N. pr. einer Tochter der Ushā und Gem-
ahlin Kaçjapa's VAHNI-P. im ÇKDr. — Vgl. नड°, नल°, नेत्रमीना.
मकामीन, मैनाल, मैनिक.

मीनकेतन (मीन + के°) m. Bein. des Liebesgottes AK. 1,1,1, 20. H.
229, Sch.

मीनगन्धा (मीन + गन्ध) f. Bein. der Satjavati Verz. d. Oxf. H. 80,
b, 39. — Vgl. मत्स्यगन्धा.

मीनगोधिका (मीन + गो°) f. Teich TRIK. 1,2,28.

मीनघातिन् (मीन + घा°) m. 1) Fischtödter, Fischer ÇKDr. — 2) Īra-
nisch RĀĒAN. im ÇKDr. मीनाघातिन् WILSON nach ders. Aut.

मीननाथ (मीन + नाथ) m. N. pr. eines Joga-Lehrers HALL 13. Verz.
d. Oxf. H. 101, b, 1. 236, a, 24. Verz. d. Tüb. H. 20.

मीननेत्रा (मीन + नेत्र) f. eine Art DŪRVĀ-Gras (गाण्डर्वी) RĀĒAN.

im ÇKDr. — Vgl. नेत्रमीना.

मीनर् (von मीन) gaṇa अश्मादि zu P. 4,2,80. m. ein best. Meerthier,
= मकर TRIK. 1,2,22.

मीनरङ्ग (मीन + रङ्ग) m. Eisvogel TRIK. 2,3,27.

मीनरथ (मीन + रथ) m. N. pr. eines Fürsten VP. 390.

मीनराज (मीन + राज) m. 1) der König der Fische Bhāg. P. 9,6,40.
— 2) N. pr. eines Astrologen Verz. d. Oxf. H. 329, b, 10.

मीनराजनातक (मी° + ज्ञा°) n. Titel eines astrologischen Werkes
des Javaneçvara Verz. d. Oxf. H. 329, a, No. 784.

मीनवत् (von मीन) adj. reich an Fischen: पुष्करिण्यः MBh. 3,12720.

मीनाल (मीन + अल Auge) 1) m. N. pr. eines Daitja HARIV. 12933. व्या-
घ्राल die neuere Ausg. — 2) f. स्त्री a) eine Soma-Pflanze und eine Art
DŪRVĀ-Gras RĀĒAN. im ÇKDr. Vgl. मत्स्यान्ती. — b) N. pr. einer Toch-
ter Kuvora's ÇKDr. nach den PURĀNA.

मीनाघातिन् s. मीनघातिन्.

मीनाण्डो (मीन + अण्ड) f. Sandzucker RĀĒAN. im ÇKDr.

मीनाघ्राणा m. 1) = दर्दराघ्र (wohl die richtige Form für दर्दराघ्र) eine
Art Brühe. — 2) Bachstelze MED. η. 103. — H. an. 4,85. fg. liest मी-
नास्त्रीणा und दर्शरात्र st. दर्दराघ्र.

मीनालय (मीन + आ°) m. das Meer DHANAĒĀJA im ÇKDr.

मीम्, मीमति gehen, sich bewegen (einen best. Laut von sich geben v. l.)
DHĀTUP. 13,25. — Vgl. 2. मा.

मीमांसक m. 1) (vom desid. von मन्) nom. ag. Erwäger, Prüfer; s.
काव्य°. — 2) मी° (von मीमांसा) ein Anhänger des Mīmāṃsā-Sy-
stems gaṇa क्रमादि zu P. 4,2,61. TAITT. PRĀT. in Ind. St. 4,231. MA-
DHUS. ebend. 1,23,16. Verz. d. B. H. 160. No. 1178. Verz. d. Oxf. H.
163, a, 8. 242, b, No. 399. MUIR, ST. 3,56. 101. ÇĀMK. zu BRH. ĀR. UP.
S. 8. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 124, 1 v. u. ञ्न्मीमांसक ŚĀH. D. 26, 3. °डुडुडुट
P. 2,1,53, Sch.

मीमांसने (vom desid. von मन्) nom. ag. Erwäger. Prüfer P. 3,2,
149, Sch.

मीमांसा (wie eben) f. 1) Reflexion, Ueberlegung, Ansicht; Abwägung,
Erörterung, Beanstandung ÇAT. BR. 1,3,5,12. सो एषा मीमांसिवेतरं तु
क्रियते 4,1,1,16. 2,1,7,3. 3,8. चित्तिपुरीषायाम् 8,7,1,12. 14,4,2,30.
11,2,1,4. TBh. 3,3,1,6. 8,5. तेषा मीमांसाग्रिद्वेत्त्र एव संपन्ना 10,9,2.
ÇĀMKH. BR. 26,2. TAITT. ĀR. 1,12,5. तेषानन्दस्य मीमांसा भवति TAITT.
UP. 2,8. BURN. Intr. 623. काल° Verz. d. B. H. No. 873. Vgl. दत्तक°.

— 2) die Erörterung des heiligen Textes, Bez. eines philosophischen
Systems, das sich in die पूर्व° oder कर्म° und in die उत्तर°, ब्रह्म° (s.
bes.), शारीरकमीमांसा oder वेदान्त spaltet; als Gründer der ersten wird
Ġaimini, als Gründer der zweiten Bādarājaṇa genannt. H. 231.
253. HALĀJ. 1,10. Ind. St. 1,13. 19. 281. 301. 2,56. 3,260. fg. gaṇa क्र-
मादि zu P. 4,2,61. °हेतुवाक्यस्यै: HARIV. 14062 (der ganze halbe Çloka
fehlt in der neueren Ausg.). KĀM. NITIS. 2,13. VP. 284. PRAB. 86,12.
DHŪRTAS. in LA. 67,9. Verz. d. Oxf. H. 86, b, 48. °कृत् Bez. Ġaimini's
Spr. 3233. Die folgenden Compp. sind Titel von Mīmāṃsā-Schriften:
°कौतूहलवृत्ति HALL 182. °कौस्तुभ 180. COLEBR. Misc. Ess. I, 299. Verz.
d. Oxf. H. 333, a, No. 836. °जीवर्त्ता HALL 193. °तत्त्वचन्द्रिका 193. °त-